

רשות ההגבלים העסקיים

החלטה בדבר מתן פטור לפי סעי' 14 לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח – 1988

זכייני הטלוויזיה בכבלים - שיתוף פעולה בהעברת אותות

זכייני הטלוויזיה בכבלים (להלן: "טל"כ") פנו אלי וביקשו, על-פי סעי' 14 לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח – 1988 (להלן: "חוק ההגבלים"), פטור מן הצורך לבקש אישור הסדר כובל מאת בית-הדין להגבלים עסקיים. ההסדר מתואר להלן, ומן הטעמים אשר אפרט, החלטתי להיענות לבקשה.

מערכת הטל"כ בארץ הוקמה בהתאם לפרק ב'1- לחוק הבזק, תשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק הבזק"). בהתאם להוראותיו של אותו פרק, ערך שר התקשורת מכרזים למתן זיכיונות אזוריים בלעדיים, ובסוף התהליך הוענקו זיכיונות לחמשה זכיינים, המחזיקים ביניהם בכל הזיכיונות האזוריים, כאשר כל זכיון נהנה מבלעדיות באזוריו הוא.¹

על כל זכיון הוטלה האחריות להניח, לתפעל ולתחזק את רשת הטל"כ באזוריו, אך יחד עם זאת, סעי' 6 להלן לחוק הבזק הסמיך את שר התקשורת להתקין תקנות בדבר חיבור הרשתות האזוריות השונות, על-מנת ליצור רשת טל"כ ארצית. תקנות אלה אכן הותקנו בשנת 1995, ונוספו כפרק ז'1- לתקנות הבזק (זיכיונות), תשמ"ח – 1987. בהתאם לתקנות האמורות, רשתות הטל"כ האזוריות חוברו זו לזו, ונוצרה רשת טל"כ ארצית (להלן: "המערכת הבין-מוקדית"). השימוש במערכת הבין-מוקדית טעון אישורו של שר התקשורת; ראה תק' 57ז(ג). עתה פנו אלי זכייני הטל"כ וביקשו פטור, לפי סעי' 14 לחוק ההגבלים, לעניין שיתוף פעולה ביניהם לצורך מתן שרות של העברת אותות עבור אחרים באמצעות המערכת הבין-מוקדית, לרבות ניהול משא-ומתן והתקשרות עם אחרים לשם כך.

על-פי הבקשה, עומדת על הפרק כעת אפשרות של התקשרות בין זכייני הטל"כ לבין הטלוויזיה הלימודית לצורך מתן השרות האמור. כל זכיון טל"כ חייב על-פי דין להעביר למנויו את שידוריה של הטלוויזיה הלימודית, וזאת מכח סעי' 6לד לחוק הבזק. השאלה היא, כיצד תעביר הטלוויזיה הלימודית את שידוריה מאולפניה למוקדי התפעול של הזכיינים השונים. הזכיינים מסרו לי, כי הטלוויזיה הלימודית נהגה להעביר את שידוריה למוקדי התפעול האזוריים של הזכיינים השונים באמצעות סיבים אופטיים של חברת בזק, כאשר בזק גבתה ממנה תשלום בגין שרות זה. יצירתה של המערכת הבין-מוקדית יצרה גם את האפשרות שהעברה זו תיעשה, לפחות בחלקה, באמצעות המערכת הבין-מוקדית, במקום הסיבים האופטיים של בזק. כלומר, נוצרה אפשרות של תחרות

¹ בחלק מהמקרים, ה"זכיון" הוא למעשה קבוצה של חברות קשורות, המחזיקה זיכיון אזורי אחד באמצעות חברה אחת, וזיכיון אזורי אחר באמצעות חברה אחרת. לשם הנוחיות, אתיחס כאן לכל קבוצה כזו כאילו היתה גוף משפטי אחד.

בין זכייני הטל"כ מחד, לבין בזק מאידך, בהעברת שידוריה של הטלוויזיה הלימודית מאולפניה למוקדי התפעול האזוריים של זכייני הטל"כ.

לאחר ששקלתי את הבקשה, החלטתי להיענות לה. האפשרות לתחרות בתחום זה בין זכייני הטל"כ לבין עצמם הינה מוגבלת למדי, היות שכל זכיון נהנה מבלעדיות באזורים שבהם קיבל זיכיון. על-כן, ניתן לומר ששיתוף פעולה בין הזכיינים מגביל את התחרות באופן לא-משמעותי בלבד, כך שהמקרה מתאים למתן פטור לפי סעי' 14 לחוק ההגבלים. ברקע הדברים, יש לייחס חשיבות גם לכך, שהפעולה המשותפת של הזכיינים תיצור אפשרות של תחרות בינם לבין בזק במתן שירות של העברת אותות. הדברים נושאים חשיבות יתר, היות שבזק הינה בעלת מונופולין במתן שירותים מעין אלה.²

כאמור, השימוש במערכת הבין-מוקדית מותנה באישורו של שר התקשורת. עד כה, ניתן אישור לגבי הטלוויזיה הלימודית ולגבי ערוץ הקניות. בשלב זה אף אני אתן פטור לפי סעי' 14 לחוק ההגבלים רק לגבי גופים אלה, למרות שהזכיינים ניסחו את בקשתם בלשון כללית; כאשר תעלה אפשרות של מתן שירותים לגופים נוספים, יוכלו הזכיינים להגיש בקשה מתאימה, ואדון בהרחבת הפטור.

כמובן, בכל הקשור לשימוש במערכת הבין-מוקדית, על הזכיינים לעמוד בכל תנאי אשר יתנה שר התקשורת בהתאם לסמכויותיו.

אשר-על-כן, מכח סמכותי על-פי סעי' 14 לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח – 1988, הנני נותן פטור לזכייני הטלוויזיה בכבלים לפעול במשותף בהעברה של אותות עבור הטלוויזיה הלימודית וערוץ הקניות, באמצעות המערכת הבין-מוקדית, כהגדרתה בתק' 51א לתקנות הבזק (זיכיונות), תשמ"ח – 1987, לרבות ניהול מו"מ והתקשרות עם הגופים האמורים לשם כך. תוקפו של פטור זה לשלוש שנים מהיום.

ניתן בירושלים היום, כ"ה בתשרי, תשנ"ז, 8 באוקטובר 1996

ד"ר יורם טורבוביץ'
הממונה על הגבלים עסקיים

² ביום 27.6.95 הכרזתי על בזק כבעלת מונופולין בארבעה תחומים, ששניים מהם נוגעים לנושא שלפנינו: מתן שירותי תשתית, והעברה ותמסורת של שידורים לציבור. בזק הגישה ערר על הכרזתי לבית-הדין להגבלים עסקיים, והערר תלוי ועומד (ערר 7/95).